

CANSEVER DEĞİLİM

mademki geldin
gel geçelim uçsuz bucaksız
uzayan o avluya
benim de dilimin kıyısında duran
yaban bir duam var esenlenmemiş
kapı pencere açık rüzgârlı bir evim
ses vermeden daha içimdeki yankıya
bir heves olmadan cenin

gece düşecek birazdan
hani sabrın sonu...

korkutuyorum kendimi

madem ki geldin
yolun sonunda yeniden
bu son olsun son gösteri
kopsun saçaktan sarkan buz
saçılısın anılar avluya
gıcırdasın kapı kürsün karı
geçin yolunuz açık olsun
ben beklerim bu yarayı desin
geçelim yaşanmış bilgilerden
gecikmiş umutlardan
öç alınmamış sanrılardan bir bir
dişlenmiş elma kaderinden
içine çağır beni unutma
cansever değilim

gün düşecek birazdan
selamet olacak
korkmuyorum kendimden